

Massale vogelsterfte in Zuidelijk Flevoland

Op zondag 29 augustus 1971 zag ik een dode mantelmeeuw in het water liggen, aan de binnenzijde van de Oostvaardersdiepdijk, vlak bij het gemaal. Hieraan schonk ik echter geen bijzondere aandacht.

Later ontdekte ik ter hoogte van paal 13, tussen een groep Lepelaars, een stervende Blauwe reiger. Pas toen ik weer in de richting van Muiderberg reed, drong het tot mij door, dat er overal donkere hoopjes lagen. Toen herinnerde ik me de bovenaangehaalde gevallen en ben eens goed gaan kijken. Ongeveer ter hoogte van paal 16 zag ik een dode jonge Bergeend en tientallen dode talingen en Meerkoeten op het slik liggen. Voorbij het gemaal zag ik nog een stervende jonge Zilvermeeuw.

Direct daarop heb ik enkele mensen gewaarschuwd, die eventueel een onderzoek konden instellen. Op maandag 30 augustus zijn enkele vogels verzameld voor onderzoek. Bij het zoeken naar dode vogels ontdekten zij in de rietkanten nog tientallen levende vogels. Hier betrof het voornamelijk Wintertalingen. De vogels vertoonden verlamningsverschijnselen.

Op zaterdag 4 september heb ik zelf nog enkele steekproeven genomen om te zien of de toestand veranderd was. Ter hoogte van paal 13 onderzocht ik een oppervlakte van ongeveer 500 m². Daar trof ik aan:

- ca. 30 dode Wintertalingen
- ca. 10 dode Wilde eenden
 - 2 dode Snienten
 - 1 dode Slobeend
 - 2 dode jonge Waterhoentjes
- ca. 10 dode Meerkoeten
 - 1 dode Watersnip
 - 1 dode Zwarte ruiters
 - 3 dode Zwarte sterns
- ca. 10 dode Kokmeeuwen
 - 1 dode Lepelaar(!)
 - 4 dode vissen(!)

Verder trof ik daar nog een stervende Meerkoet en een Waterhoen aan.

Op punten, meer in de richting van Belystad, vond ik nog dode jonge Bergeenden, een dode Kluut en een stervende Kemphen. Ook lagen overal dode Wintertalingen, Meerkoeten, Wilde eenden en Slobeenden.

Langs de Knardijk hetzelfde beeld. Omdat het terrein slecht toegankelijk is, wordt veel over het hoofd gezien. Het aantal dode en stervende vogels bedroeg minstens enkele honderden. In werkelijkheid zullen het er mogelijk duizenden zijn.

Opmerkelijk is, dat het aantal soorten vogels zo groot is! Hebben zij alle hetzelfde voedsel? Wat gebeurt er als de in Zuidelijk Flevoland zo talrijk aanwezige kiekendieven de zwakke vogels grijpen?

De toestand is op dit moment niet rooskleurig.
 Betreft het hier een normale sterfte, die toevallig ontdekt
 is, of worden de vogels vergiftigd?

We zullen de resultaten van het onderzoek maar afwachten!

J.v.d. Geld

WAARNEMINGEN BUITEN HET GOOI

Van 24 juli tot 7 augustus met vakantie op Texel, deed ik een paar waarnemingen, die ik niet had verwacht.

Op de "Schorren" één Casarca en de dag daarop, drie exemplaren in "Troelje". Opzichter Boot van "Natuurmonumenten" verzekerde mij, dat de laatste weken regelmatig vier exemplaren waren waargenomen.

Ook in de winter werden ze nogal eens gezien.

Hij geloofde niet, dat dit allemaal ontsnapte vogels waren.

Bij de "schans" trof ik elke dag een Rotgans aan.

Steeds in gezelschap van een clubje Kuifeenden.

Bij de "Muij", op een weiland, zag ik een Kramsvogel moederziel alleen. Ook dit was in deze tijd van het jaar een echte verassing.

J.Klein

Verzoeken bij notitie 22(Merelvrouw) in "De Korhaan", jaargang 5 no. 5, als ondertekening te noteren:
 Mw. E. Mulder-Eenjes.
